
HET KIND

Tot de heiligen en de horden
Sprak Hij: Kinderen moet gij worden.
Tot zijn jongeren zeide Hij:
Laat de kinderen komen tot Mij!
Wat hebben wij met het kind gedaan?
Wij maakten ons los van zijn bestaan,
Gaven het, eer het werd geboren
Aan een andere wereld verloren,
Hebben 't gefokt en gevoed als een lam
En veil geboden aan elk die kwam.
Wij hebben in de davrende straten
Zijn ziel verloochend en verlaten,
Licht en geluid en blik en stem,
Verschrikten, verlokten, verleidden hem.
Op 't daghelle plein, in duistren hoek,
Stond het te grijp, verkocht zich kloek.
Het schatte de waarde van een gelaat,
Gewillig gereed tot ieder kwaad.
Wij lieten het los, en het leerde snel
Het leven kennen: dat 's dood en hel.
Het wilde gaan en wij lieten 't vrij,
En waarheen 't ging was ons eenerlei.
Wij staan alleen, en alleen ging 't kind,
Wij hebben God noch het kind bemind,
Want tot Zijn jongeren zeide Hij:
Laat de kinderen komen tot Mij.
Hij ziet ons aan, of Hij antwoord kreeg.
O Heer, ons hart en onze armen zijn leeg.
Wij waren kinderen, belust op spel,
Beloofden veel, en vergaten snel,
Hebben uw liefde te kort gedaan,
En lieten liefdeloos kinderen gaan.
Heere, we stelden uw wachten te leur,
Lediġ komen wij voor uw deur.
Help ons, want wij zijn armer geworden
Dan de heiligen uwer horden!
En Hij zegť droevig: heb 'k u niet bemind?
Geef mij Uw hart, en haal het kind!

WILLEM DE MÉRODE